

Sygn. akt VI Ka 282/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014r.

sprawy D. W.

obwinionego z art. 129 § 1 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 10 marca 2014 r. sygn. akt VIII W 39/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec obwinionego D. W. w ten sposób, że na podstawie art. 129 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 zł (tysiąca złotych),

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 282/14

UZASADNIENIE

D. W. został obwiniony o to, że w dniu 19 lutego 2013 r. w K.woj. (...), na ulicy (...), posiadał narzędzie, tzw. łamak przeznaczony do dokonywania kradzieży pojazdów,

tj. o wykroczenie z art. 129 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 10 marca 2014r. w sprawie sygn. akt VIII W 39/14:

1. D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku przy przyjęciu, iż posiadał wytrych, a nie trudni się zawodem, w którym wytrychy są potrzebne, to jest popełnienia czynu stanowiącego wykroczenie z art. 129 § 1 pkt 1 k.w. i za to na podstawie art. 129 § 1 pkt 1 k.w. wymierzył mu karę 4 (czterech) dni aresztu,

2. na podstawie art. 129 § 3 k.w. orzekł przepadek dowodu rzeczowego opisanego w Wykazie dowodów rzeczowych nr I/5/14, poprzez zniszczenie,

3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. oraz art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił D. W. od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa oraz nie wymierzył mu opłaty sądowej.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca obwinionego, zaskarżonemu orzeczeniu zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez przyjęcie za podstawę oskarżenia art. 129 § 1, podczas gdy zdaniem Policji, oskarżony był w posiadaniu nie wytrycha a łamaka,
2. obrazę prawa procesowego art. 193 § 1 kk poprzez brak powołania biegłych w celu ustalenia właściwości i pełnego przeznaczenia przedmiotu, o którego posiadanie został oskarżony D. W. oraz oparcie się w tej kwestii wyłącznie na zeznaniach jednego świadka – M. R.,
3. niewspółmiernie wysoką karę w stosunku do przewinienia, w sytuacji, gdy Kodeks Wykroczeń przewiduje karę aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez uznanie oskarżonego D. W. niewinnym popełnienia zarzucanego mu czynu

bądź

uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji

albo

2. przy uwzględnieniu zarzutu 3, wniósł o zamianę wymierzonej kary 4 dni aresztu na karę grzywny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej zarzutu rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec D. W. (zarzut wymieniony w pkt 3 apelacji). W pozostałej części zarzuty apelacji – naruszenia przepisów prawa materialnego – art. 129§1 k.w. oraz prawa procesowego – art. 193§1 k.p.k. nie są zasadne.

Skarżący trafnie spostrzega w apelacji, że przepis art. 129§1 k.w. czyni nielegalnym już sam fakt posiadania narzędzi przeznaczonych do dokonania kradzieży. Bezsporne jest, że w wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych należących do obwinionego znaleziono urządzenie służące do otwierania zamków samochodowych (kserokopia protokołu przeszukania k. 5-7). Urządzenie to zastępujące w istocie klucz samochodowy może być uznane (jak uczynił to w zaskarżonym wyroku sąd rejonowy) za „wytrych” w rozumieniu przepisu art. 129§1 k.w. przy czym zdaniem sądu odwoławczego do kwalifikacji tego narzędzia jako służącego do dokonywania kradzieży samochodów nie jest konieczna wiedza osoby posiadającej wiadomości specjalne i z tego też powodu zarzut obrazy art. 193§1 k.p.k. jest zarzutem nietrafnym.

Słusznie natomiast skarżący podnosi, iż wymierzona obwinionemu za przypisany mu czyn kara jest karą niewspółmierną, rażąco surową. Faktem jest, że obwiniony był już uprzednio karany sądowo za przestępstwa i wykroczenia przeciwko mieniu (karta karna k. 29, odpisy wyroków k. 31-35, k. 38-43). Tym niemniej nie sposób przyznać racji skarżącemu, iż z oddziaływanie społeczne z uwagi na środowisko w jakim obraca się obwiniony przemawia za wymierzeniem mu kary o charakterze majątkowym. Zdaniem sądu odwoławczego wymierzenie tak krótkiej kary izolacyjnej z uwagi na upływ czasu od zdarzenia jest niecelowe. Nie przekonywujące są przy tym wywody sądu I instancji zawarte w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż jedynie kara 4 dni aresztu spełni swe wychowawcze i zapobiegawcze cele wobec obwinionego. Wyżej już wskazano, że z uwagi na uprzednią karalność i środowisko w jakim obraca się obwiniony kara 4 dni aresztu nie wywoła żadnych pozytywnych reakcji i nie będzie działać odstraszająco. W ocenie sądu okręgowego karą, która na obecnym etapie będzie dla obwinionego

bardziej dolegliwa i wychowawcza jest kara grzywny w kwocie 1000 zł. Kara ta bowiem uwidacznia ekonomiczną nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem i to w sposób bezpośredni.

Wobec powyższego sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.129§1 k.w. wymierzył obwinionemu D. W.za przypisane mu wykroczenie karę grzywny w kwocie 1000zł.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§ k.p.k. w z art.634 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.o.w.).